

§. III.

Recte itaque factum judicamus quod P. LANGIVS in postremo scripto adversus Inspiratos edito p. 23. fateatur, *Naturalistas a Fanaticismo mire adjuvari*: Sintemahl gedachte unseelige Leute / welche die ganze Christliche Religion in Zweifel ziehen und verspotten / in ihrem verkehrten Sinn dadurch wenn sie sehen / daß eine falsche Prophetie für eine wahre und göttliche ausgegeben wird / nicht wenig besteiffet zu werden pflegen. Nam assertum hoc adeo evidens est, ut vel sola experientia nostrorum temporum abunde probetur. Verum cogitandum etiam erat praeterea, utrum non eodem fere modo adjuventur Naturalistae, quando statuitur, *veras adhuc revelationes extra Scripturam de rebus nonnullis ad fidem & mores pertinentibus, extraordinarium etiam praeconium poenitentiae* adhuc dari. Cum enim tale quid nusquam demonstrari genuinis rationibus possit; sed quicquid extraordinarii adfertur in medium, aut suspectum aut plane falsum hactenus deprehensum sit, facile fieri quilibet animadvertet, ut omnis revelatio simul per Scripturam facta in dubium vocetur. Si enim datur adhuc actu vera DEI revelatio extraordinaria, idoneo documento & exemplo probanda est, ut videatur quomodo se habeat, & utrum pro divina ac infallibili censi mereatur: Id quod factum nondum fuisse, scripta quae hactenus a viris de nova doctrina merito suspectis prodierunt, satis edocere poterant.

§. IV.

Res est gravis, Ecclesiae damnum concernens, non levis, nec ludibunda manu tractanda, de qua inter nos & ipsos agitur. Concedunt nobiscum, *DEVM semper ad homines salvandos verbo praedicato usum esse*: largiuntur nobis, *illud sufficiens fuisse* adeo ut per revelationes extraordinarias neminem a DEO